

Kiblesi Dönmüş

– Bilal Tekin · 20 Eylül 2013

Ey kiblesi değişmiş gönlüm de hele bana Nedir maksadın senin, rızadan uzak halin İçindeki onca put ,
hangi " imana" mana Melek yüzlü duruşun, şeytanca tuzak halin Rabbine eğilirken kimden medet
umarsın Sen riyakar sen zalim kaynar fitneyle fücur Kukla olmuşsun nefse, harcanan bir kumarsın Kalbi
mühür vurulan kullar bulamaz fecir Zulmüne hep destekçi aradın haklı sebep Milyonlar toplansa da
yine yalnızsın yazık Bidat inançlarına takındın ille edep Barışmamış gönlün bu yüzden mağrur, ezik Işıl
ışıl parlarken gökte güneş görmedin Menfaat uğruna bin bir şekle girip çıktın Bir gün olsun kendine
ölümü eş görmedin Yaratandan hediye, söyle kaç gönül yıktın İnim inim inlerken mazlum gözünü
yumdun Sabi çocuk doymadan giderken annesine Sen hayvani hırsına makamla mevki umdun Fani
dünyaya nasıl güvendin "de" nesine Dili süsleyip dünya üç gün deyip durursun Kisve kisve dolaşp
allanır pullanırsın Rabbimin işi ya bu yeşil dalda kurursun Elbet bir gün eceli tadınca çullanırsın Sırlises
dersi almaz gezer durur avare Kendini alim sanır haddi hududu aşar Haydi kaldır elini seni yaratan "var"a
Yalvarıp ağlayan kalp, yalan dünyayı boşar SIRLISES